

Nr 208.

Af herr **Lundin**, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om ändrad lydelse af 3, 8, 41 och 58 §§ af förordningen den 18 september 1908 angående stämpelafgiften.

Finansministern angifver (sid. 34 i kungl. propositionen nr 22) lindringen i bouppteckningsstämpeln för s. k. from stiftelse såsom mer eller mindre en »smaksak», och man borde således ej ingå på någon kritik därutinnan. Som jag emellertid håller före, att en så pass dryg beskattning till statsverket rent af kommer att motverka dylik disposition af efterlämnad förmögenhet — hvilken dock synes väl värd af uppmuntran — så anser jag en förändring här på sin plats. Folkpsykologien får ej alldeles lämnas ur sikte; att aflösa denna torde visserligen ej vara lätt, men då man, såvidt jag kan erinra mig, aldrig sett några donationer till statsverket, så torde man ej taga miste, om man härutinnan gör sina slutsatser.

Donation till dylik from stiftelse synes mig i stället böra skattebeläggas enligt klass II. På ingen punkt bör donatorn känna, att han, då han velat betrygga ett visst, för honom kärt syftemål af allmännare intresse, för att kunna nå detta, nödgas offra en större eller mindre del där af som extraafgift till statskassan, som han i regel anser allredan utkräft sitt till fullo. Om exempelvis en halfbror finner, att hans halfsystems ättlingar kunna väl reda sig utan arf efter honom och därför vill donera till något välgörande ändamål, så skall staten icke komma emellan här och utkräfva högre skatteprocent än måhända eljest utginge.

Dylika stiftelser äro helt och hållet fritagna från annan stats- eller kommunalbeskattning; allmänhetens uppfattning går äfven i fort-

sättningen i samma riktning. Skälet för att ej bouppteckningsstämpeln helt och hållet kunde utelämnas skulle bl. a. ligga däri, att dylik förmögenhet i regel ej vidare drabbas af arfsskatt. Men man förbiser vid sådan jämförelse en annan erfarenhet, att ej all ärfd eller till enskilda testamenterad förmögenhet bibehålles eller förkofras, utan ofta nog försvinner, hvadan staten ej heller där alltid får göra sig säker om ytterligare stämpel i framtiden.

Motsvarande skattesatser i Danmark och Frankrike äro väsentligt lägre, relativt taget. I Norge är allmänna maximum 10 procent.

Med stöd af det anförda får jag föreslå,

att Riksdagen ville besluta, att bouppteckningsstämpeln skall utgå enligt klass II för andel, som tillkommer kyrka, landsting, kommun, hushållningssällskap, akademi, vetenskapligt samfund, allmänt undervisningsverk, stipendiefond, pensionsanstalt, sjuk- eller fattigvårdsinrättning eller annan from stiftelse.

Stockholm den 9 februari 1910.

W. Lundin.
